

ზინგან საქმეთა სამინისტროს საზოგადო ნაწილის ხარჯთ-აღრიცხვის განხილვისას.

მომხსენებელი თავ. გალიცინი.

სათათბირომ შარშან რამდენიმე სურვილი გამოთქვა. სამინისტროს ორი სურვილი შეუწყნარებია, ხოლო ხუთი უკუარაღმდეგად დაუტოვებია. სათათბირომ, მაგალითად, გამოსთქვა სურვილი შემცირდეს გენ. გუბერნატორთა რიცხვი და სხვა. სასურველია, სამინისტრომ ეხილოს მიუხედავად სათათბიროს არსს. სხვათა შორის უნდა დავალოს სამინისტროს, რაც შეიძლება მალე წარმოადგინოს კანონპროექტი პოლიციის რეფორმის შესახებ. ეს ძალიან საჭიროა: პოლიციის წყალობით დიდი უწყსოებები რუსეთში. დამცველ პოლიციის მოქმედება საზღვარს გადასცდა; არად ავტობენ პიროვნების ხელ-უხლებლობას, სასამართლო პალატების მიერ გამოართლებულ ხალხს აღმინისტრაციულ წესით ასახელებენ, პოლიციელნი კერძო სახლებს ესხმიან და სხვა მრავალ უკანონობას სჩადნიან. მომხსენებელმა მოიყვანა კერძო პირთა, დიდ მოხელეთა წერილები. ერთი დიდი მოხელე მისულა თავის დასთან, მოსწავლე ქალთან. შეკრებილან ამხანაგები, მაგრამ ამ დროს შევარდნოვო პოლიცია და შეკრებილნი დაუპატიმრებია. ხარჯთ-აღრიცხვით შინაგან საქმეთა სამინისტროსთვის გადადებულია 96 მილიონი და 402,440 მანეთი. საბიუჯეტო კომისიის ეს თანხა მხოლოდ 583,362 მანეთით შეუმცირებია, დიდი ფული იხარჯება სხვა და სხვა პოლიციურ საქმიანობაზე, რომლის ინვარიშაჟი სამინისტროსათვის არ უდევს. შეამცირა სათათბირომ ხარჯთ-აღრიცხვის ზედამხედველობის ქვეშ მყოფთა შესანახად, მით უმეტეს სათათბირომ უკვე გამოსთქვა წინადასურვილი, რომ გაუქმებულ იქმნას აღმინისტრაციულ წესით ხალხის გადასახლება.

მინისტრის ამხან. კრიანავსკი

სთქვა: სამინისტრო თანხმდება შემდეგი ფული: 91,672 მან., გადადებული სტრატეგიების შესანახად, 391,988 მანეთი, გადადებული პოლიციის ზედამხედველობის ქვეშ მყოფთა შესანახად, აგრეთვე ის ფული, რომელიც ვიღწის და მოსკოვის გენერალ-გუბერნატორისთვის არის გადადებული.

მაკლაკოვი (კადეტი).

დღევანდელი საზოგადო პოლიტიკა მთავრობის უმთავრესი ბოროტება რუსეთის სახელმწიფოებრივ ცხოვრებისა. რევოლუციის ეგზემენი იყო საზოგადოებისთვის, ხოლო რეპრესიის-მთავრობისთვის. 1905 წელს მთავრობა ათას რამეს დაპირდა საზოგადოებას, მაგრამ მთავრობამ არაფერი არ ასრულა. მთავრობა და საზოგადოება ეხლა გადაიდგმულნი არიან: მთავრობა სდგენის პრესას, კავშირებს, აღმინისტრაციულად ასახელებს ხალხს და სხვა. ვერც შესაძლებელია სათათბიროს ექცევა კარგად. სათათბიროს უნდა მხარი დაეჭირა მთავრობისთვის: ამ უკანასკნელს რომ თავისი მოვალეობა შეეგნა და ნორმალური წესი დამყარებინა, საზოგადოებას საოპოზიციო იარაღს გამოაგვიტყოს ხელიდან, რევოლუციური მოქმედება და ჩაქობა ამ რევოლუციისა საჭირო აღარ იქნებოდა. ყველა ამის გამო სათათბირომ უნდა გაჰყვიროს მთავრობის პოლიტიკა იმტომ კი არა, რომ მთავრობა გონს მოიყვანოს, არამედ იმიტომ, რომ სათათბიროს ხალხში ნდობა მოუპოვოს.

ბულაძე (ტრუდოვიკი)

მოუწოდა ცენტრს, ტრუდოვიკებთან ერთად სთქვას: ჩვენ ვერ გადავდებთ ფულს მთავრობის პოლიტიკის განსაჯარობად. ორატორი უმთავრესად პოლიციის შეგნა: იგი უნდა დაეხმოს იტყოს, ხალხს აზნიებს, ტრუდოვიკობას ავრცელებს სასამართლოებში და სხვა. სოფ-

ლებში სრული უფლებობა; დასწრული თვითმოქმედება და ინციტირება. ასევე ქალაქებში: ხურავენ პროფესიონალურ კავშირებს, არ აძლევენ ნებას უზარალო ლექციებისას. პოლიტიკური მკვლევრები, მთავრობის სიტყვით, ძალიან შეშინებულნი არ უნდა იყვნენ. მაგრამ არ შეშინებულნი სიკვდილით დასჯა-ყველა ამისთვის პასუხის-მგებელია ცენტრი, რომელმაც კავშირი შექმნა მთავრობასთან. მაგრამ მალე დადგება შურის-ძიების დღე: ხალხი მარტო არ იქნება, მას ჯარაც მხარს დაუჭერს!

მარკოვი მეორე (მემბრ. რევნი)

ბულაძე სცდება: რუსის ხალხი და ჯარი არასოდეს არ დაუჭერს მხარს სტენკა რაზინებს. თუ რუსის საიმპერატორო ჯარი ფეხზე დადგა, ყველა ამ სტენკა რაზინებს სახარბოვანოე ჩამოაჭიდებს. შემდეგ ორატორი შეეხო სათათბიროს მიერ გამოთქმულ სურვილებს. ეს სურვილები საფაღდებულო არ არის მთავრობისთვის. მთავრობამ ანგარიში მარტო კანონს უნდა გაუწიოს. აქ სთქვას, გენერალ-გუბერნატორებისთვის სპეციალური გამაგრი დააწესეთ. ეს შეუძლებელია. გენერალ-გუბერნატორებს განსაკუთრებული დანიშნულება აქვთ და განსაკუთრებული ჯამაგირიც უნდა ჰქონდეთ. ისეთი კაცები, როგორც ასტრია-გერმანიის კავშირთა და განაცხადა, რომ ეს კავშირი მშვიდობიანობის ერთი დღეა ბოძთაყენია და ყველა ავსტრიელი ხელს უნდა უწყობდეს გერმანიასთან უფრო მტკიცედ დაკავშირებასო. რუსეთთან დაახლოების მომხრე აღმოჩნდა აგრეთვე პოლონელი დეპუტატი პინისკი, მხოლოდ იმ პირობით კი, თუ ავსტრიის გარეშე პოლიტიკა სრულიად არ შეიცვლება.

ლონდონი.

დებუტატთა პალატა. საზღვაო უწყებისთვის დამატებითი კრედიტის გადადების შესახებ კამათის დროს სადამირალს ლორდმა მაკკენმა ხელმწიფედ განაცხადა, მთავრობის საზღვაო პროგრამით ინვლისმა 1912 წლის 18 მარტისთვის ოთხი ახალი „დრედნოუტი“ უნდა შეიძინოს. მთავრობამ უკვე მიიღო საჭირო ზომები, რომ ეს განზრახვა სისრულეში მოვიყვანოსო, პალატამ დაამტკიცა საზღვაო უწყების ხარჯთ-აღრიცხვა.

დეს, მას ბონი-ა-პერტოგოვინას კრიზისი ასე ძვირად არ დაუჯდება: მაშინ პატარა სერბია დიდი კულტურის მქონე ავსტრიულ დელეგირ არ მიიხიდავდა ბონსია და პერტოგოვინას მცხოვრებებს.

ზენა-პალატამ საბოლოოდ მიიღო კანონ-პროექტი ახალ ჯარის-კაცთა გაწვევის შესახებ. რამდენიმე ორატორი შეეხო რუსეთ-ავსტრიის მომავალ დაახლოვებას. ყველა ორატორები მომხრენი აღმოჩნდნენ ასეთი დაახლოვების. გრავ ლატურის სიტყვით ყველა ავსტრიელი მოხარული იქნება ამ დაახლოვებისა, რადგან ეს დაახლოვება ხელს შეუწყობს მშვიდობიანობას და ცესს და ბალკანეთის საქმეებს მოაწესრიგებს. ავსტრიის და რუსეთის დაახლოვება მხოლოდ მაშინ არის სასურველი, თუ რუსეთი საქვეყნოდ აღიარებს, რომ ავსტრიის ბალკანეთზე ტერიტორიის შექმნა არ უნდა და თუ ეს შეეკავშირება ისეთ პოლიტიკას აწარმოებს, რის დროსაც ბალკანეთის სახელმწიფოებში დარწმუნდებიან, რომ მათი საქმეები რევოლუციონერების გზით და ინტრიგების საშუალებით კი არ მოწყობილება, არამედ სახელმწიფოების მთავრობებით და დახმარებით. დასასრულ ლატური შეეხო ავსტრია-გერმანიის კავშირთა და განაცხადა, რომ ეს კავშირი მშვიდობიანობის ერთი დღეა ბოძთაყენია და ყველა ავსტრიელი ხელს უნდა უწყობდეს გერმანიასთან უფრო მტკიცედ დაკავშირებასო.

ლონდონი.

დებუტატთა პალატა. ინდოეთის საქმეების სტატ-სეკრეტარმა მონტაგიუმ განაცხადა, საბუთი არა გვაქვს ვიფიქროთ, რომ დეტეტის აღმინისტრაციის შეცვლა რამე გავლენას იქონიებს ტინეტის და ინდოეთის დამოკიდებულობაზე.

პეკინი.

რუსეთის ელჩმა ჩინეთის მთავრობას გადასცა ნოტა ცინი-ჯოუ-აი-გენის რკინის გზის შესახებ. რუსეთის ელჩი ჩინეთის მთავრობას ატყობინებს: რუსეთი თანაგზონობს და ხელს შეუწყობს ჩინეთს, რომ რკინის გზები ჩინეთში უკეთესად გაიყვანონ, მხოლოდ იმ პირობით კი, თუ ამით რუსეთის საზღვაო ტრადე და აღმოსავლეთი ჩინეთის რკინის გზის ინტეგრირება უზრუნველყოფილი იქნება. რუსეთი მზადაა ც. ნ. ჯოუ-აი-გენის რკინის გზას მაგერ, რომელიც მის ინტერესებს არღვევს, გაყვანოს კლავან-ტუ-გა-კიანტას რკინის გზა. რუსეთი მზადაა მონაწილეობა მიიღოს იმერ-ბაიკალის ინტეგრირებაში. ეს დანიშნავს კახტანდებ იქნება გაყვანილი და შეუერთდება რუსეთის რკინის გზებს. რუსეთი ჰეტიკობს, რომ უკეთესად კაპიტალისტებს პოლიტიკური მიზნები კი არ ანტერესებთ, არამედ ეკანომიური, ამიტომ იმდენი გვაქვს, რომ დანტერესებულნი მთავრობებს და ბანკერებს სინდიკატები თანაგრძნობით მოუკიდებან ამ ახალ პროექტს; მით უმეტეს რომ ეს პროექტი ჩინეთში დეტალურად შეიმუშავა და კაპიტალისტებისთვის უფრო სახარბიულოა.

პამრუი ურანი

კიევი. პამრუი ფრენის საზოგადოება საერთო ჰეტიკობას აწვევს. საზოგადოების რამდენიმე წევრი განსაკუთრებით სამ პეტიციონარს აწვევს. პოლიტენიკური ინსტიტუტთან არსებული პამრუი (რენის ჯგუფი) შეუდგა პეტიციონარს აწვევას.

ბერლინი.

რეისტატი. 17 თებერვალს კამათის დროს ზოგიერთმა დებუტატებმა განაცხადეს, საჭიროა, რომ ფრიდრიხს-გაფენში გრავ კეპელინის ხელმძღვანელობით პანეროსტატების გამოსაცდელი სადგური აშენდესო. დებუტატების აზრით პამრუი ფრენის განვითარების დიდი მნიშვნელობა აქვს და გერმანია ამ მხრე არც ერთ სახელმწიფოს არ უნდა ჩამორჩეს. მთავრობის წარმომადგენელმა განაცხადა, მთავრობა პრინციპიულად წინააღმდეგია ასეთი სადგურის აშენებისა, რადგან სადგური დიდ ხარჯს მოითხოვს. მაგრამ ეს სათათბირო უკუარღვევს არ არის დატოვებული და მოკავშირე სახელმწიფოები სერიოზულად იმუშავებენ ამ საქმისათვის. პალატამ ერთხმად მიიღო წინადადება პანეროსტატების სადგურის აშენების შესახებ.

სპარსეთი

თიანისი. სამინისტროს კრიზისი მშვიდობიანად თავდება. მინისტრები თავ-თავიანთ ადგილებზედ რჩებიან. მინისტრები დებუტატებთან ერთად

კების დროს ფრანგებს მოუკლეს ორი, დაუჭერს 13 კაცი. სოფლებების ზარალი დიდი.

ბარბინი.

ჩინეთის გარეშე საქმეთა მინისტრმა რუსეთის ელჩს შეატყობინა. ჩინეთის მთავრობას საწინააღმდეგო არაფერი აქვს, რომ გერმანიის და ხელმწიფის პრაინციებისა და ხორბალი და ცერცვი გაიტანონ, მხოლოდ ჯერ-ჯერობით ნებას ვერავის მივცემთ რომ ამ პრაინციებიდან გალიანი და ვეტიკი გაიტანონ.

სალონიკი.

მონასტერში შეიკრიბა ექვსი საოლქო მიტროპოლიტი. მიტროპოლიტებმა მსჯელობა იქონიეს მსოფლიო პატრიარქსა და სინოდს შორის ჩამოვარდნილ უთანხმოებაზე. პატრიარქს და სინოდს უთანხმოება სინოდის ახალ წევრის აღმწინააღმდეგ მოუვიდათ. მიტროპოლიტებმა დაადგინეს მხარი დაუჭირონ სინოდს.

ლონდონი.

დებუტატთა პალატა. ინდოეთის საქმეების სტატ-სეკრეტარმა მონტაგიუმ განაცხადა, საბუთი არა გვაქვს ვიფიქროთ, რომ დეტეტის აღმინისტრაციის შეცვლა რამე გავლენას იქონიებს ტინეტის და ინდოეთის დამოკიდებულობაზე.

პეკინი.

რუსეთის ელჩმა ჩინეთის მთავრობას გადასცა ნოტა ცინი-ჯოუ-აი-გენის რკინის გზის შესახებ. რუსეთის ელჩი ჩინეთის მთავრობას ატყობინებს: რუსეთი თანაგზონობს და ხელს შეუწყობს ჩინეთს, რომ რკინის გზები ჩინეთში უკეთესად გაიყვანონ, მხოლოდ იმ პირობით კი, თუ ამით რუსეთის საზღვაო ტრადე და აღმოსავლეთი ჩინეთის რკინის გზის ინტეგრირება უზრუნველყოფილი იქნება.

პამრუი ურანი

კიევი. პამრუი ფრენის საზოგადოება საერთო ჰეტიკობას აწვევს. საზოგადოების რამდენიმე წევრი განსაკუთრებით სამ პეტიციონარს აწვევს. პოლიტენიკური ინსტიტუტთან არსებული პამრუი (რენის ჯგუფი) შეუდგა პეტიციონარს აწვევას.

ბერლინი.

რეისტატი. 17 თებერვალს კამათის დროს ზოგიერთმა დებუტატებმა განაცხადეს, საჭიროა, რომ ფრიდრიხს-გაფენში გრავ კეპელინის ხელმძღვანელობით პანეროსტატების გამოსაცდელი სადგური აშენდესო. დებუტატების აზრით პამრუი ფრენის განვითარების დიდი მნიშვნელობა აქვს და გერმანია ამ მხრე არც ერთ სახელმწიფოს არ უნდა ჩამორჩეს. მთავრობის წარმომადგენელმა განაცხადა, მთავრობა პრინციპიულად წინააღმდეგია ასეთი სადგურის აშენებისა, რადგან სადგური დიდ ხარჯს მოითხოვს. მაგრამ ეს სათათბირო უკუარღვევს არ არის დატოვებული და მოკავშირე სახელმწიფოები სერიოზულად იმუშავებენ ამ საქმისათვის. პალატამ ერთხმად მიიღო წინადადება პანეროსტატების სადგურის აშენების შესახებ.

სპარსეთი

თიანისი. სამინისტროს კრიზისი მშვიდობიანად თავდება. მინისტრები თავ-თავიანთ ადგილებზედ რჩებიან. მინისტრები დებუტატებთან ერთად

ყოველ დღე კრებებს მართავენ და სამინისტროს პროგრამას იმუშავებენ.

რუსეთი

პაქო. სომხის სახლში, აფეთქების შემდეგ, იპოვეს ნაფთის და ბენზინის ჭურჭელი. 7 ბავშვიდან, რომლებიც ღმირი გახვეულ სახლიდან გამოიყვანეს, სამი უკვე გარდაცვალა.

გორონევი.

ოქტის სასამართლო შეუდგა 40 კაცის საქმის გარჩევას. ბრალდებათ ვორონევი 1905 წელს ებრაელების აწიოკება- მოწვევებზედ გამოწვეულია 119 კაცი.

პეტერბურგი.

კოქრევის მხარში (აკოლინის ოლქი) გაძლიერებული წესები დარჩება 21 აგვისტომდე, აღქმანდროვსა, კოვრესა და მათ მარტებში 4 სექტემბრამდის.

მელნიგფორსი.

გენერალ-გუბერნატორმა ზენინმა წირვის შემდეგ ხელმწიფე- იმპერატორის სახლით განხდა სემი. გენერალ-გუბერნატორის მისაღობის შემდეგ სემის თავმჯდომარე შეარბოსთა: „სემის სახლით უკვე იმპერატორის გარდაცვალების უცხადებს მათ იმპერატორობით უდიდებულესობას ხელმწიფე- იმპერატორ დიდ მთავარს“. შემდეგ გენერალ-გუბერნატორმა რუსულად წაიკითხა სია იმ წინადადების, რომლებიც სემში უნდა განხილეს.

ბელგადი.

23 მარტს პეტერბურგში ჩამოვა სერბიის მეფე პეტრე-მეფეს თან ახლდებიან მინისტრ-პრეზიდენტი, გარეშე საქმეთა მინისტრი და ამაღ.

პეტერბურგი.

სამთა ინსტიტუტის დირექტორთა მოვალეობის დროებით აღმასრულებელად დაინშინა აკადემიკი ჩერნიშევი.

პეტერბურგი.

მთავრობა სამხედრო სასამართლომ განიხილა ექვსი კაცის საქასაციო საჩივარი. ბრალდებულთა სოციალ-დემოკრატულ პარტიის წევრობა და ასაფუქტებელ მასალათა შენახვა და მომზადება, რისთვისაც მოსკოვის სამხედრო სასამართლომ ექვსთავეს სხვა-და-სხვა ვადით კატორგა მიუსჯა. მთავრობა სამხედრო სასამართლომ უკუარღვევს დანტოვას საქასაციო საჩივარი, მხოლოდ სტუდენტ კრასკოვს ექვსი წლით კატორგა სამ წლამდე და რვა თვემდე შეუმტოვა.

მოსკოვი.

მოსკოვის განსვენებულ კომისარევესკაიას გვამი. სადგურზედ მატარებლის მოსვლის დროს აუარებელი ხალხი შეკრიბა. განსვენებულის კუბო 50 გვირგვინით შეამკეს. ახალგაზრდობამ განსვენებულის გვამი ხელით ნიკოლოზის სადგურზედ მიახვეწა, სადაც პანაშვილი გადინდა. საღამოს 9/4 საათზედ მიცვალებული მატარებლით პეტერბურგში წაასვენეს.

სასარგებლო მოღვაწეობა

(სიტყვა, თქმული „ჯეჯილის“ იყო წლის არსებობის გამო ხინის წმ. გიორგის ცაბაში).

ფთაბერბურგი.

მომღვარება ჩვენმა, იესო ქრისტემ, გავსწავლო ჩვენს, არა პურითა ხოლო სცხობადების კაცი არამედ ყოვლითა სიტყვითა, რომელიც გამოვალს პირისაგან ღმრთისა. ორი ათას წელიწადზე მეტია მას შემდეგ, რაც ეს სიტყვა შეუთვისებია ბევრს მათი აზრი და ვერ მოუხერხებია კანონად გაიხადოს ეს სიტყვები თავის ცხოვრებაში. ყოველ კაცს ედება ეს ბრალი, მაგრამ სხვათა შორის ჩვენ, ქართველებს, უფრო მეტი ბრალი გვედება— ბევრს გავუსწართ წინ ქრისტეს მოძღვრების შეუსწავლობაში. რა არის ცხოვრება სიტყვითა ღმრთისა? როგორ უნდა გვესმოვადინო ეს სიტყვები მოთხოვნისა და მინისაგან მისი სულისა და გულის გაწმენდას ანგარებისაგან და საზოგადოთ იმისთანა გარდაცვალებას, რომელიც ამკრებს მის ღირსებას და ამავსებს მას პირუტყვს. პირუტყვი ხომ ბედნიერია მხოლოდ თავის სხეულის ქმაყოფილებით. იგი ეძებს მხოლოდ სასმელ-საჭმელს: როდესაც

იზოვის მას, გაძლიერდა და დამარცხდა; რომ გამოიღობებოდა, კიდევ მოქმედებდა იგრძნობს და ხელ-ხალს შეუდგება კუჭის საქმეს. ასე მიღის მისი დღე და სოფელი. სწორედ ამისთანა პიროვნება შეიქმნა, რომელიც შეუდგა თავის საოცებლობაზე მთქრობს და მის ქმედებაში იმისთვის არ არსებობს არც მამა, არც საზოგადოება. ქვეყნის ბედ-ილალი, ხალხის გაჭირვება მას არ აქვს.

რომ ჰკითხოთ ამისთანა კაცს, რა საჩუქრებისა ხარო, იგი ამაყად გეტყვის: „რა საჩუქრებისა ვარ და ქრისტიანი“. მაგრამ ამათა ლიტონი სიტყვა! „საჩუქრებისა თვინიერ საქმისა მკვდარ არს“. ნამდვილი ქრისტიანი მაშინ ვიქნებით, თუ იმ ზნის დეადგებით, რომელიც მაცხოვარმა გვიჩვენა, და მის მაგალითს მივბაძვით. მან თავი შესწირა კაცობრიობისათვის, და, თუ ჩვენ ის ვერწამს, მარტო ჩვენს კუჭზე კი არ უნდა ვზრუნავდეთ,— არა, სახეებისათვისაც უნდა ვაკეთებდეთ რამე კარგს. თუ სხვისი უირო სასუთარ პირად გვაქვს მიჩნეული და შეძლებს დაგვარად არ გვეზღოს მისთვის წამლის დადება, მაშინ ჩვენს მოქმედებით ვამტკიცებთ ჩვენ სიყვარულს მოძმისას; ეს სიყვარული აგვამალავს ღვთისადმი და ცხონებული ვიქნებით სიტყვითა ღვთისათა. ამა დავაფუძოთ ყური მამე დიდებული მოძღვრის უუდიდეს მცნებას: „შეიყვარე მოყვასი შენი, ვითარცა თავი შენი“.

პირველად ყოვლისა, რასაკვირველია,

მოყვასის სიყვარული, თუ კი გვაქვს იგი, უნდა გამოვიჩინოთ იგი თავისთვის, ვინც გავს გვარტყია, იმ ხალხისათვის, რომელმაც გვწავა და გავგზარდა. ყოველ ჩვენთაგანს, დღესაც და ჰატარას, მდიდარსაც და არა-მდიდარს,— ყველას შეუძლია გასწიოს ეს სამსახური. ამ საქმეს თითოეულმა უნდა შესწიროს ის და იმდენი, რამდენიც შეუძლია; მდიდარმა— მეტი, ღარიბმა— ცოტა; ფულიანმა— ფული, ხოლო ვისაც ფული არა აქვს— თავის შრომა, თავის ცოდნა და მეცადინეობა.

ყოველს დროსა და ყოველს ეამს

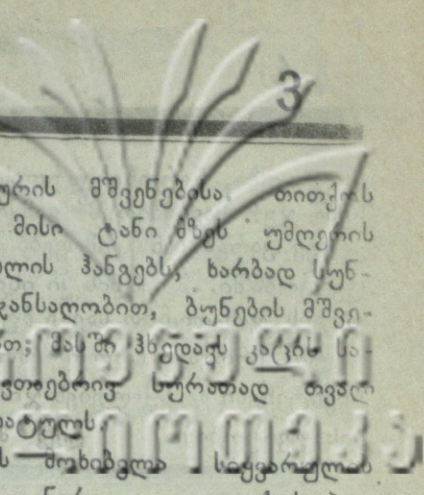
რაიმე განსაკუთრებული საქარობა ადგია კარს და თხოულობს დამაყოფილებას. ამ ეამად, მაგალითად, თავიი ხელის მღვდლმარტომა გაჭირებულია ნიეთერად და სწავლა-განათლებით. ამაზე ბევრი თქმულია, ბევრი დაწერილია, და ეს ცხადი ქმნის მარტებთა. ამა, ვინც კაცია, ვინც ამბობს, ღვთის სული მათს შთაბერილი და ქრისტეს მცნება გულს მიმარბნია, ყური იქონიოს სმწნად, თავიი ხელად, შესწიროს თავისი წულილი საზოგადო საქარობას და მით შეუერთდეს ღმრთის სულითა და გასწიოს ქრისტეს თანაზიარობა.

ის შემთხვევა, რომელმაც გამოიწვია

დღევანდელი ჩემი სიტყვა, მავალეს მე შეეხო ჩვენი ქვეყნის ბავშვების სწავლა-აღზრდას და მოყვინების სიპირი, რომელმაც იშრომა მისთვის და რაც ძალა დღონე ჰქონდა მიჩნეული ნიეთიერად და სულიერად, მიელო ეს ძალა გულწრფელად და თვამდალად მოახარა ამ საქმეს.

სამუშაო, ჯერ კიდევ ცოტა

ჩვენს ქვეყანაში მომზადი, რომელიც იმისთანა გზაზე აყენებდეს შვილებს, რომ ძალში და რბილში გაუჯდეს მათ ქრისტეს მცნება და შეიძლოს მომავალში თვინით ხალხის სამსახური. ბევრს მომზადეს იეს მისი შვილების აღზრდა, რომ თუ შეიღ-რვა წლამდის ტანთა აცვა და აცვა-აქმა, თუ ბავშვს სული შერჩა სკოლაში შესწავლისთვის, თავის მოვალეობა მოხდილი ჰქონია. ეს შეიღ-რვა წელიწადი, ბატონებო, იმისთანა დროა, როდესაც ითესება ყმაწვილის სულში და გულში თესლი მომავლის ცოდნისა და კეთილსურვილებისა. სწორედ ამ დროს ბევრი ჩვენი ბავშვი მივიწყებულია მამისგანაც და დედისგანაც; დარბის სადღაც, სად არის, ვისთან არის, კაცმა არ იცის; არა-

ეთიორი საუბარი. ბავშვებმა, რომელთა ლიც მის გონებას ავირჯიშებდეს და ახადებდეს ცოდნისთვის! არავითარი იმისთანა მავალითა, რომელიც უღვიძებდეს გულში მას კეთილ გრძობას. პირიქით ბევრი იმისთანა შეტეხვება აქვს ხოლმე ბავშვს, რომ ათვისანებისაგანვე ესმის სხვების დატყვევება, სხვების გაკაცება, ხშირად ისეთი სიტყვა-პასუხის გამოგონება, რომელიც ითვლება მის გულში უხეობის თვლად. და იქ ფსევტების იკეთებს ღრმად. არა იშვიათია იმისთანა შემთხვევები, რომ ბავშვები მოწმენი არიან უხეობა საქციელისა; საკუთარს თვალთ ჰხედენ, რომ მათი მშობლები უღივრად ეტყვიან თავის მოძებებს, ლალატობენ მათ, ჰყვებიან, სძარტყენ. ამ გვარად თითონ მშობლები და მასობლები, საუბედროოდ ჩვენთვის, ცუდად მოქმედებენ ყრბათა ზნეობაზე, მაშინ როდესაც ისინი განსაკუთრებით უნდა ჰპრუნდებოდნენ მათთვის; ავიწყლებათ მოძღვრება მაცხოვრისა; რომელმან დაბრკოლოს ერთი მცირე თა ამათავანი, ჩემდა მომართ მორწმუნეთა, უმჯობეს არს მისა დამოთუქილას წისქვილად. ვირით საფუძველი ქედსა და დანთქას იგი უფსკრულსა ზღვისასა. (სახარ. მათესი, თავი 18, მუხლი 6). —ვისზე ამყარებენ ამისთანა მშობლები თავის იმედს, როდესაც ასე ეტყვიან? ვისგან მიეღვიან შეფლების აღზრდას და განათობისა? —სკოლისაგან. სკოლაში იგსკემ და იქ გამოიწვრთიან, იქ ასწავლიან ჩემ შეილებსო. ძალიან შემცდარი იმედია. ჯერ ერთი ის, რომ რაც პატარობისას უხეობა და უსაქციელობა ჩაეთესება ბავშვს გულში, ის, როგორც მოგახსენებთ, ღრმად იკეთებს ფსევტებს და მხამავს ნორჩს არსებას, ხოლო სკოლაზე ის უნდა ვსთქვათ რომ, საშუალოდ ჩვენდა, ჯერჯერობით იქაც ვერ არის საქმე სასურველად მოწყობილი. მოწყვეს იქ დრო არა აქვს ბუნებრივად გონება და ზნეობა განვითაროს. იქ მისი ყმაწვილობის ძალი და ენერჯია უნდა შეაღიოს მან ენის შესწავლის, რადგან არ იცის ის ენა, რომელზედაც ესაუბრებოან და ასწავლიან სხვა და სხვა საგნებს. ამგვარ მდგომარეობაშია დიდი ხანია საქვე.

საწვალა-აღზრდაში დიდი მნიშვნელობა აქვს, სხვათა შორის, საყმაწვილო ჟურნალებს და წიგნებს იმ ენაზე, რომელიც გასაგებია ბავშვებისთვის. განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც სკოლა გაუგებარ ენაზე ასწავლის მათ. ოთხ-ხუთი წლის პატარა ბავშვებსაც კი, რომელთაც ჯერ, რასაკვირველია, წერა-კითხვა არ იციან, ძალიან უყვართ, როდესაც ესაუბრებოან მათ და რასმეს უსუკითხავენ ხოლმე. შეგნებულ დღემამას შეუძლიან ისარგებლოს ამ ინტერესით და კეთილად გამოიყენონ საყმაწვილო ჟურნალი და წიგნები. შემიღებ, როდესაც კომედიები წერა-კითხვას ისწავლიან, კიდევ უფრო მეტი მნიშვნელობა ეძლევა შესაფერ წიგნის კითხვას, რადგან მაშინ თითონ შეუძლიან იკითხოონ წიგნი, თითონ დაუფიქრდნენ წაკითხულს, გაეცნონ კარგ მავალი-თებს, კარგ საქციელს და ივარჯიშონ აზროვნებაში. ჩვენი პატარა ყმაწვილები ამ მხრივაც ცუდს მდგომარეობაში იყვნენ ამ ოცი წლის წინად. შეგნებული თუ ვინმე იყო მშობელთა და მასწავლებელთა შორის და აფასებდა საყმაწვილო ჟურნალებს და წიგნებს, იმათ წიგნები არ მოეძიებოდა, (გამობრძოდა, მართალია, 1884 წელს საყმაწვილო ჟურნალი „ნობათა“, მაგრამ, საშუალოდ, უსახსრობის გამო დაიხურა), ამ დროს გამოიჭრა ჩვენ პაწია ბავშვებს და მათ მშობლებს გულ-შემატყვარი მზრუნველი, რომელსაც ღრმად ჰქონდა გულში დანერგული სამშობლოს ხალხის შეილების სიყვარული თანახმად ქრისტე მაცხოვრის სიტყვები-

სა: „რომელმან შეიწყაროს ერთი ყრმა ესევითარი სახელითა ჩემითა, მე შემიწყნარებ“. დღეს ტფლისში, საქართველოს დედაქალაქში, დღესასწაული აქვს გამოართული ამ პირის მოღვაწეობის პატივსაცემლად. ეს პირია ანასტასია მიხეილ თუმანიშვილის ასული, მეუღლე აწ უკვე გარდაცვალებულის ცნობილის ქართველ მოღვაწის, გიორგი წერეთლისა. წარსულ იანვარში პირველს რიცხვს შეარულდა ოცი წელიწადი, რაც ქალბატონი ანასტასია განუწყვეტელი და თავალებული შრომის ქართველ ბავშვებისათვის. ამ ოცი წლის წინად ტფლისში მოიწვია მან ქართველი მოღვაწეები, ქართველი მწერლები და განუხიარა მათ განზრახვა საყმაწვილო ჟურნალის გამოცემისა. კრებამ ერთ ხმათ აღნიშნა სრული უქონლობა თითქმის საბავშვო წიგნებისა ქართულ ენაზე და საკოლადვი მდგომარეობა ყრბათა, რომელთაც არც სკოლაში შესვლამდის და არც სკოლაში ყოფნის დროს არა ჰქონდათ საკითხავი რამ გასაკვებ ენაზე. მშობლებსაც და მასწავლებლებსაც ეკირებოდათ შინაარსიანი ქართული წიგნები ბავშვებთან სასაუბროდ და საკითხავად, რომ ევარჯიშებოთ მათი გონება, განვითარებოთ მათ გულში აღამიანური გრძობა და ამასთანავე შეეცადებოთ მათთვის სამშობლო ენა, მაგრამ არსად იყო ამისთანა წიგნები. ეს გარემოება ხელს უწყობდა, რასაკვირველია, სამშობლო ენის დაგვიწყებასაც. კრებამ მოიწონა ანასტასიას განზრახვა, დამსახურებულმა მწერლებმა და ახალგაზრდებმა თანამშრომლობა აღუქმებინა მას, და იმ დღეს გადაწყდა საყმაწვილო ჟურნალის „ჯეჯილის“ გამოცემა, რომელშიდაც უნდა ებეჭდებოდა წერილები როგორც მცირეწლოვანებისათვის, ისე უფრო მოზრდილებისათვისაც.

სიტყვა „ჯეჯილი“ ნიშნავს ახალ მოსულ პურის მცენარეს, ქორფას, მწვანის და ეს სახელი შესაფერის არის იმ ასაკისათვის, რომლისთვისაც დაარსდა ჟურნალი. იქიდან დაწყებული დღემდის განუწყვეტელივ გამოდის ეს წიგნი ყოველ თვითურად. ბევრი რამ სასარგებლო და ინტელა შიგ: ლექსები ჩვენი საუკეთესო მგონებისა, საბავშვო მოთხრობები, არაკები, მოთხრობები საქართველოს ისტორიიდან, წერილები ბუნების მეცნიერებიდან და სხვა-და-სხვა. ამ ჟურნალმა და სხვა წიგნებმა, რომელიც თან მოჰყვება მან ანასტასიას დაუცხრომელი შრომის წყალობით, მისცეს მშობელთა და მასწავლებელთ შესაფერის მასალა ყრბათა გონებისა და გრძობის საწვრთნელად. ქართველი ბავშვები ეღიოსნენ წიგნებს, რომელთაც ჰკითხულობდნენ და რომელნიც ესმოდათ; ესმოდათ და სიამოვნებდნენ ჰპოვებდნენ წიგნის კითხვაში, სიამოვნებდა კი ხალხს უღვიძებდა მათ სწავლისას, სიყვარულს სამშობლო ენისას, და ვინ იცის, რამდენი კარგი აზრი და კარგი გრძობა ჩაუენერგა ამ ჟურნალმა ყმაწვილებს სულსა და გულში. აჰა, მისი მკითხველები! ზოგნი უკვე გამოდიან სამოღვაწეოდ და გზედავთ მათს კეთილ მიმართულებას, მათს სიყვარულს სამშობლოსადმი, ხოლო სხვები, უფრო მრავალნი, ახლო მომავალში გამოვლენ სამუშაოდ და თავის სწავლა-ცოდნით, იმედია მიეშველებიან მშობელ ხალხს. აღსრულდება მაშინ ის სიტყვები, რომელსაც ზეწარწერილი აქვს ჟურნალს: „იზარდო, მწვანე ჯეჯილი, დაბურდო, გახდი ყანაო, მისივე საჩრხო შეიქენ, ვინც ვათესა-მოგიყვანაო“.

ამ ოცი წლის განავლობაში ბევრჯერ გადაეღობა წინ დაბრკოლება „ჯეჯილს“ და მასთან განუყრელს ანასტასიას, ბევრი განსაკუთრული წყალობით, რომლითაც განსაკუთრული იგი პაწია ქართველ-

ბისადმი, ჟურნალი მაინც ფეხზე სდგას კიდევ და ბეჯითათ უნერგავს მკითხველებს გულში ქართულ გრძობას და ახალისებს მათ სწავლისადმი.

მოღვაწეობა ანასტასიასი მარჯო ჟურნალის და წიგნების გამოცემით არ თავდება; იმას დიდი სამსახური მიუძღვის „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებაში“; ერთი საუკეთესო მშრომელთაგანი იყო იქ მრავალწლის განმავლობაში, რამდენსამეწყოლოდა საზოგადოების გამგეობაშიაც მსახურებდა და ყოველ წელიწადს დიდ შრომას ჰკისრულობდა საზოგადოების ნივთიერ საშუალების გასაძლიერებლად. ამას კიდევ დაემატათ ის, რომ ანასტასიამ დიდად შეუწყო ხელი თავის სამშობლო სოფელში, ხელთუბანში (გაორის მხარაში), სახალხო სკოლის გახსნას და არ აკლებდა ამ სკოლას ზნეობრივ და ნივთიერ დახმარებას. ამას გარდა ანასტასიას თაოსნობით ტფლისში არსებობს აგერ რამდენიმე წელიწადია დედათა სასწავლებელი ყაზბეგის სახელობისა, რომელშიდაც სწავლობენ ღარიბ ქართველთა შვილები. იგი დიდს მონაწილეობას იღებს ამ სასწავლებლის სეე-ბედში; ერთი უმთავრესი სულის ჩამდგმელთაგანია მისი.

თამამთ შეგვიძლია ვსთქვათ, რომ ანასტასია წერეთლისა არასოდეს არ ყოფილა იმ აზრით შეტული, რომ ცხინვალურ იყოს პურითა. თავის ნივთიერი საშუალების შესაფერად და რაც ძალ-ღონე მიუნიჭებია მისთვის ღმერთს, ის ყოველთვის ამსრულდებელი იყო მცენებს: „შეიყვარე მოყვანი შენი, ვითარცა თავი შენი“. ყოველი ქართველი მადლიერი უნდა იყოს მისი უანგარო შრომისთვის. ესთხოვთ ღმერთს ხანგრძლივი სიცოცხლე მისცეს ანასტასიას და კიდევ ღიღახანს განაგრძოს მისი ნაყოფიერი შრომა საქართველოს მოზარდ თაობის სასარგებლოდ.

ალექსი ჭ. ჭინაძე.

„დროების“ ხელოვნური ხელოვნების დამატების შედეგად: დეკლემ გრიშა-შვილისა, მჭედლიშვილისა და ფაშა-შვილისა; „სოფლიან ბრძენი“ ბლუმი“ (გადმოცემა) და „ნახუთარა“ შვილისა; სურათები „ახალგაზრდა დედა“, ემისი, კარინა და არქიმანდრიტი ამბროსისა, როსტანისა და თონის სურათი როსტანის ახალ დამამიდან.

გული. ორი მამული და დარჩა ეკლესიას—ტფ. სასულიერო სემინარია პუშკინის ქუჩაზე და ვერის ძველი სასახლეა. ამ სასახლეის დაქვეა ქალაქის გამგეობას უნდა. ვერის ყოფილი სასახლეა შეიკაცეს 4 დესტინანს და 2300 ოთხ-კ. საყენს. დიდი ფული ღირს ეს ადგილი. 1800 წელს იგი იაზონ გ. ბაშვილის შეუწირავს ივერის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიისათვის. მდებარეობით ეს ადგილი ერთი უპირველთაგანია ქალაქში. იგი 1877 წლიდან სასახლეად ყოფილა, ამ წელს-კი სასახლეა გაუქმებიათ. ჯერ კიდევ 1900 წელს სთხოვა ტფ. ქალაქის გამგეობამ მაშინდელს ექსარხოზს ფლავიანეს ამ ადგილის დათმობა; შემდეგ ადგილი ეთხოვა ექსარხოზს ალექსის, ნიკონს. ასეთვე ეთხოვნთ მიმართა გამგეობამ ახალ ექსარხოზს დანიშნულ მის მოადგილეს ეპისკოპოს გრიგოლს. ამ უქანასენელმა საკითხი კანტორაში შეიტანა განსხილევლად. კანტორა თანახმა გახდა ქალაქს იჯარით მისცემოდა 2000 ოთხ-კ. საყენი, 9 წლით, 100 მან. რომ 1300 ოთხ-კ. საყენი მიწა იჯარით უქირავს სანთლის ქარხანას და წელიწადში 200 მან. იხდის. ექსარხოზის ინოკენტის მოსვლის შემდეგ ქალაქის გამგეობამ საკითხი ხელ-ახლად წამოაყენა და ითხოვა 2 ნახ. დესტინა ბალი-გასაშენებლად. ქალაქის გამგეობის თხოვნით ექსარხოზმა ინოკენტის სასახლეა დათავალიერა ქალაქის თავის მოადგილეს ალ. ი. ხატისოვისს, ხმოსან მ. ზ. ქანანოვისა, მიწის მზომელ მეთოქ-ალახვერდოვისს და ინჟინერ აბელივის თანხლებით. ექსარხოზს უთქვამს, რომ იგი პირიქითაილურად წინააღმდეგი არ არის, ეს ადგილი ქალაქს გადაეცეს, მხოლოდ წინადადება მიუცია შეადგინოს გამგეობამ პროექტი ადგილის გადასცემ პირობისა, რომელსაც კანტორა განიხილავს და შემდეგ სინოდს წარუდგენს.

კრინის ზეა კავკასიონის მთაზე. დეკუმბა სავეტრო იუწყება, მინისტრთა სამკუსს დადგენილებით შესდგა განსაკუთრებული კომისია, რომელიც განიხილავს კრინის გზის გაყვანის საკითხსო კავკასიონის მთაზე (ტფილისიდან კავკასიონის სამკუსს დადგენილება ხელმწიფე-იმპერატორმა უკვე დაამტკიცა. ამას გარდა, როგორც „ბაკუ“ გამოგვეცემს, მარტის პარველ რიცხვებში მოიწვევენ სახელმწიფო სამკუსს მეორე დეპარტამენტის კრებას, რომელიც სამოლოდ გადასწყვეტს საკითხს ამ კრინის გზის შესახებ.

ანტონ ფურცელაძის დაბრუნება. პეტერბურგიდან დაბრუნდა ტფ. სათავად-ანაურო საადგილ-მამული ბანკის თავმჯდომარე ანტონ ფურცელაძე. პეტერბურგში იგი სასახურის საქმეების გამო იყო, მან მონაწილეობა მიიღო საადგილ-მამული ბანკის წარმომადგენელთა კრებაზე. სხვათა შორის შეუდგენიან პროექტი, რომლითაც საადგილ-მამული ბანკებს უფლება ექნებოთ სესხი აძლიონ ქალაქის თვით-მმართველობებს. სხენებულ კრებას ეს საკითხი განუხილავს. პროექტიდან გამოტოვებული ყოფილა ტფ. სათავად-ანაურო საადგილ-მამული ბანკი და მხოლოდ ან. ფურცელაძის წინადადებით შეუტანიათ იგი.

წ. კ. საზოგადოება. 18 თებერვალს საღამოთი მოხდა სხდომა წ. კ. საზოგადოების მთავარ გამგეობისა. გამგეობამ განიხილა მოხსენება ფოთის განყოფილების დასარსებლად სათანადო თანხების წინაშე შუამდგომლობის აღძვრის შესახებ. გამოიჩვენა, რომ განყოფილების საორგანიზაციო კრებაში მონაწილეობა მიუღიათ საზოგადოების არა წევრებსაც. გამგეობამ დაადგინა, დაავალოს ფოთის განყოფილების წევრთ ხელმეორედ მოახ-

დინონ კრება. გამგეობამ აწვევს სხდომაზე დაადგინა, სოფ. აკეთის მცხოვრებთა თხოვნის თანახმად შუამდგომლობა აღიძრას ამ სოფელში მიზლითთევა-სამკითხველს დაარსების ნებართვის შესახებ.

ს. ი. მესხის გარდაცვალება. ალექსანდროპოლში ამ დღეებში გარდაცვლილა ექიმი სერგეი ირ. მესხი.

ცეცხლი. აბასთუმის ქუჩაზე მათე სოსინის საღებავ ქარხანას გაუნდა ცეცხლი და სულ ერთიანად გადაიწვა. ცეცხლი გასჩენია მეორე სართულში მშრალ საღებავ წამლებს და ისე მსწრაფლ მოსდებია შენობას, რომ ვერაფერი გადაუნარჩუნებიათ.

18 თებერვალს, 12 საათზე, შუაბაზარში დააპატიმრეს ტფ. მოქალაქე პაპიაშვილი, ხელოვნო ბენეკალი, რომელიც მკვლელობისთვის ამ-13 წლის წინად რეკუტკის გუბერნიაში გადაუსახლებიათ. პაპიაშვილს აღნიშნულ გუბერნიაში 10 წელიწადი დაუყვანა და შემდეგ ისევ ტფილისში დაბრუნებულა. იმავე დღე მუხანანის ბორონთან მტკვარში გადავარდა 19 წლის ოლთა იოსების ასული გერონიმი, რომელსაც ჩაეშველა პეტრე ავალიანი და ქალი გადაარჩინა, სოლოლაკის ქუჩაზე დააპატიმრეს ჩხრევის დროს პოლიციის 1 ნაწილში 25 უპასპორტო კაცი, დააპატიმრებულთა ვინაობის გამორკვევას შეუდგნენ.

დუშეთის ქუჩაზე კლიმონკის საყვრავ სახელობაში თავის მოკვლა განხორახა 17 წლის ვასთხოვარმა ქალმა სოფია ვლიოზიშვილმა და საწამლაგი დალია. მოწამულთა ქალი მიხეილის საყვამეფოში გაგზავნენ.

დღეს, 20 თებერვალს, კავასისის საიმპერატორო საქმიო საზოგადოების სადგომში კ-ნი ვარდანიანი 4—5 საათზედ რუსულად წაკითხავს „გარიჟულაკი“. ხვალ, 21 თებერვალს, ბავშვთა თვის წაკითხავს: ქ-ნა ვარდანიანი, სომხურად, დღის 10—11 საათზედ „იანუ-ნანაზა რა ჰქნა“ ქართულად ქ-ნი ავალიანი და ახალგაზრდა შილო, პირველი დღის 11—11 ნახევარ საათზედ—წითელ ფარულს, მეორე 11 ნახ.—12 ნახ. საათზედ „საუბარი ძაღლებზე“. ამავე დღეს სადამით წაკითხავს: ექართულად ექიმი ვ. დ. დამაზიშვი საღამოს 5—6 საათზედ ლექსის „ქლექა“, სომხურად: ექიმი ა. ჰ. მხიტარიაცი საღამოს 6—7 საათზედ ადამიანის ანატომია და ფიზიოლოჯია.

ვაქცეპტორის მშენებლისა თითქმის თელი მისი ტანი ზღეს უმღერის სიტოცხლის ჰანგებს, ხარბად სუნთქავს ჯანსაღობით, ბუნების მშვენიერებით; მასში მსილნაჟ კარის სხვა. ღვთებრივ სურათად ზღვრწინ დახატულს მისს თანხელსა სიყვარულსა ღმერთთა ვენერით. იგი თითქოს აპოთეოზია ქალის პლასტიკურ მშენებლისა, მასში ჩანგრეულ სიყვარულის წყურვილისა, მასში დაქსელილ სიანხისა და ასაღელვებლად გამზადებულ წყნარ გრძობებისა.

მესმის სიყვარული და პატივისცემა ნიობიას სახის წინაშე. იგი არის სიმელოდი თვით ღმერთთა წინაშეც შეუპოვარი გულმისა, ტრავიკულ წამშიც თვის ღირსების მცნობი, სიკვდილის დროსაც ამაყი და შეუპოვარი.

მაგრამ არ მესმის და ვერ გამიგია, რა ესთეტიკური სიამოვნებას ჰხედავენ ნადირობაზე, მოტყუებაზე და კომერციაზე დამყარებულ გასართობში—ქილობაში.

ეს ორი წელიწადია თითქმის, რაც რუსეთის დიდი ქალაქების მცხოვრების ღამის გადაირიგენ ქილობებისა. უბრალო განვიტარებულ ხალხს რომ თავი გავნებოთ, რომელიც ესთეტიკურ სიამოვნებას ჰხედავს მხოლოდ იმაში, რაც თვალსაჰქრის, ინტელიგენტურ ნაწილსაც პირდაპირ სენად გადაეცემა ქილობა და თავისუფლად დროს სულ „ტურდ-ტეტეტე“ და „ბრა-რულეტე“ ოცუნებობს ხოლმე და ზოგჯერ კიდევ ვარჯიშობს შინაურულად. თავის იმითი იმართლებენ—პლასტიკააო. შეიძლება ცოტაოდენი პლასტიკა მართლა იყოს, მაგრამ ამასთან ერთად იმდენი ნადირობა და ანტი-ესთეტიკური რამა, რომ უზგო-უკველითა ჰქრება ის მცირე საამო გრძობაც, რასაც განიცდის მაცურებელი.

ოჰ, რა შესანიშნოა იქ ვამოტინებელი, მოღრიადე, მოსტიკარი ხალხი! უყურებ და ღრმა ექვი გებელება, ნუ თუ რამე ვასი აქვს მათ სამართლიან მოთხოვნას თავიანთ მპყრობელთა წინაშე, ვიდრე მათ არსებულან არ აღმოფხვრება ეს ნადირობი გრძობაანი?

კაცი კიდევ—ჯანდაბას! ის დიდი ხანია ჩაფლულია ასეთ რამეებში და ესეც არ იყოს, მას შეუძლიან ათას გზით გამოისყიდოს თავისი დანაშაული, დაკარგული დრო, დანაკლისი, მაგრამ სულ სხვა ქალი: იმის დიდებებს, იმის სიკაცხლის გვირგვინს შეადგენს მისი სიფაქიზე, სინაზე და მშვენიერება, მაგრამ როცა იგი მიდის ამნაირ ნადირობის სატყერლად, მისი საუნჯეც უშეშლად შელახულია.

აგერ მშვენიერი არსება, რომლის შეხვედრაც სხვა დროს გადაიქცევა ხოლმე საუკეთესო ფიქრთა წყაროდ, უნახვე და უწმინდეს გრძობათა აღმძვრელად, ესლო კი, ესლო... აგერ ხან ლორინერთი, ხან ღურბინდით როგორ ხარბად მისჩრებია მოქიდავთა გამოტინებულ სახეს, მათ თითქმის შიშველა ტანს! გული არ გითმენს: შენი აზრებით გადაღიხარ იმის გონებაში, გინდა გაიგო, რასა ფიქრობს, ან რას განიცდის და აგერ უტყრად თავში გაუფლავ საშინელმა აზრმა, გულში იფეთქა ქვენა გრძობაანი... მოიწამლა თითქმის ფაქიზნი მისი აზრები, გაიჩვენა თითქოს წმიდა იმისი გული. ამ საზიზრობაზე გაყრყოლებს ტანში, გფულდება მოქიდავნიც, ფასს ჰკარგავს მშვენიერი არსება და გეზიზნება შენი თვითი, რომ მოწმე ხდები ადამიანის საუკეთესო აზრთა და გრძობათა გათახსირებისა.

ვისაც მართლა ვატყვება შეუძლიან ამგვარ გასართობით, იგი ან ესთეტიკურის გრძობებით უნდა იყოს დამახინჯებული და ვეღარ არჩევდეს უმღერის სიამეს და ნადირობათ ერთმანეთისაგან, ან კიდევ ჯანათ უნდა იყოს უზადრეკი, ღვთისგან დასჯილი და სწყურარი, რომ სხვის ჯანსაღობის ცეკვით მაინც დასტყვის, რაკი თვითონ მოკლებულია ამას.

ახალი აუბანი

ბ ვ ი ლ ი ს ი

კანონ-პროექტის დამტკიცება. ხელმწიფე-იმპერატორმა დაამტკიცა სახელმწიფო სათათბიროს და სამკუსს მიერ მოწონებული კანონ-პროექტი, რომლის ძალითაც დამნაშავეებს ჩაეთვლებათ ის დრო, რომელიც მათ საქმის გარჩევამდე საყოფიერებოში გაატარებს. (პ. ა.)

ე. ნინოშვილის ძველი. ოთხ-ხუთამოს მობდა ე. ნინოშვილის ძველის ამგებ კომიტეტის სხდომა, რომელმაც მოისმინა მექანდაკე ი. ნიკოლაძის პირობები ძველის გაყეთების შესახებ. ნიკოლაძე თხოვრობს 1500 მანეთს. 500 მანეთი ეხლავე უნდა გაიზავნოს, 500 მ. როდესაც ქანდაკი თიხისაგან გაკეთებულ და მოწყობებული იქნება და 500 მანეთი ჩამოსხმის შემდეგ, ქანდაკი ბინჯავლის იქნება. ძირიქები ქუთაისის ქვისაა. ნიკოლაძის ესკიზს საბოლოოდ განიხილავს სპეციალური კომისია. კომიტეტის გამანგარიშებით, ძველი 2000 მანეთამდის დაჯდება. ძირის ქვები და მოაჯირი აქ უნდა დამზადდეს. ხოლო ქანდაკს პარონში გააკეთებს ბანი ნიკოლაძე და საზღვრამდე მოიტანს თავის ხარჯით, ხოლო ბაჟის ფული და ადგილამდის მიტანა კომიტეტის ხარჯით იქნება.

ვერის ძველი სასახლეა. საქართველოს საეკლესიო მამულების მიმოფარცვის ამბავი ახალი არ არის. თვით ტფილისში მოვალი ადგილია მითხებულთა და დეკარ-

ჭიღობა

ხშირად თვით მატერიალური რამეხედაც, რომელიც შეგვიძლიან ავსწროთ, ვავსომოთ და დავუმოჩრილოთ ამა თუ იმ ფიზიკურ კანონებს, ძნელია ხოლმე ერთი აზრის ქონა, ერთი შეხედულების შექმნა. სულიერ განცდათა სფეროში კი, სადაც ყოველი მოვლენა ემოჩიონება არა რომელიმე ობიექტურ კანონებს, არამედ წმინდა პირად გემოვნებასა და თვისებებს, შეუძლებელია ყველას ერთი აზრი მაინდეს ქეშმარიტებად, ერთი შეხედულება ბატონობდეს სხვა დანარჩენზე.

მაგრამ ამ მრავალ-ფეროვან სამფლობელოს ზოგიერთ უმთავრეს გარემო ჩვეულებრივ ადამიანთათვის არსებობს რამდენიმე მაინც საერთო შეხედულება. მათ იციან სადა ჰყვავილობს მშვენიერება, სინაზე, ზედატყევა და სად ქვემდრომლობს სინაირე, საზიზრობა და მახინჯობა. მათთვის მშვენიერება არის იქ, სადაც ბუნება თვალწინ გვეშლება თავის სიმდიდრით და სიწაიხით, თავის სირთულით და სინაიხით, თავის თვალწარმატაც სანახაობით და უხილავ სიადუშლო ძალთა თამაშით, რომლის სტიქიაც ან მომჯადოვებელ სანახაობად, ან მპყრობელ ჰანგებად ან უხილავ, უცნობ სიამეღ გვეწერავს გულში. და ჩვენი გულაც, როგორც ნაწილი თვით ამ ბუნების, პარონიულად უერთდება იმის ძალთა თამაშს, იმის წარმატობას, მშვენიერებას. იციან ისიც თუ სად არის შვიის სამეფო, ხეივანი მოკული ნადირობისა, მახინჯობისა, ქვენა გრძობათა.

ვიწყებ მაღლიდან, რომ უკეთესად გადავშალე თვალწინ ის, რის ჩვენებაც მე მინდა, რადგან იგი დაბლა იმყოფება.

მე მესმის ატყევა ბელვედრის აპოლონი. იგი არის იდეალი

